

Θεός», ταυτόχρονα θυμᾶμαι τὴ φράση τοῦ Ὅμηρου σχετικὰ μὲ τὴν κατ' ἔτος ἀνοιξή. Τὴν ἀποκαλεῖ «Νεαρὸν ἔαρ». Χαίρουμαι μὲ τὴ δυνατότητα τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ φθινόπωρου μὲ τὴ φθίνουσα ἡλιοφάνεια πού μου παρέχουν οἱ δυὸ μνημὲς πού ἀνάφερα, μὲ τὴν αὐξουσα ἡλιοφάνεια τῆς Ἀνοιξῆς, γιατί εἶναι σὰ νὰ κατορθώνεται ἔτσι ἓνα σταμᾶτημα τῆς ροῆς τοῦ χρόνου. Αὕτῃ ἡ διακοπὴ εἶναι τόσο ἐλπιδοφόρα, ὥστε νὰ ἐξηγῶ γιατί στίς 8 τοῦ Σεπτέμβρη γεννήθηκε ἡ Θεοτόκος Παρθένος Κόρη Ἑλπίδα ὅλου τοῦ Κόσμου. Αὐτὰ σκέφτηκα καὶ τώρα γιὰ νὰ γίνουν οἱ στοχασμοί μου ἀντικείμενο χαρᾶς καὶ παιχνιδιοῦ γιὰ τὰ παιδιά, θὰ πάρω ἓνα ἄλλο χαρτί ὅπου θὰ προσπαθίσω νὰ μετατρέψω τίς γραμματικὲς ἀξίες σὲ χρώματα καὶ σχήματα ἀντιληπτὰ ἀπὸ τὴν εὐαισθησία τῶν παιδιῶν πού μὲ τὴν ἐπὶ ἥρεια τοῦ σπερματικού λόγου, δημιουργοῦνται στὸ παρόν.

Σωκράτης Α. Σκαρτσής

πεδι μας αγαπιμενο
λατρεμενι ριζα - μας που πεζις εξο απ - τον - εογα με - πραματα -
κε - θαματα

πεδι - μας τριφερο κι - αγαπι γλικια κι - ιδονικι, ματακια στ - ο -
στρακο του - κοσμου που ανιγι τορα μπροστα μας

πεδια μου αγαπιμενα
λεμε πως ιρθε ι - ορα του - δρομου, φτασαμε πια
εδο που περιμεναμε κι - αρχιζουμε να - βλεπουμε:
οχι, λαθος, οχι πια

1 αλιος ιν - ολα

ενα κε 2 . δε μας νιαζι ουτε το - αλιος

1 κε διο κε 3. δεν ημαστε εμεις ι εγο, εις ημαστε κε INE

εγα κε 2 κε τρια κε 4. εις κι - εμεις

1 κε διο κε 3 κε τεσερα κε 5. πεδι - μας

ενα κε 2 κε τρια κε 4 κε πεντε κε χιλια

πεδια

πεδια - μου

ποτε δεν τα - πιστεψα ολ - αυτα: εγο, σοφια, επισιμες, τεχνες,
αφτο ρε, μη αλιος καικες, ελα - δο ανθρωπε, που πας
θα χαθις εξο απ - τον - εογα ελα στ - ορεο καλιθι του -
κοσμου λει

(ακου κοσμος αφτο!)

πεδια - μου

σας κανουμε ανθρωπους αλά-ισαστε πεδια, εφτιχος, μιαστε πεδια
κε δε γινεστε τιποτα (γελαστε: ισαστε παντα — γελαμε: μι-
στε παντα)

πεδια - μου

εις σι-χορα-σας σι-γλοσα-σας σιν-καρδουλα-σας
μεγαλε λαε τον-πεδιον τις-μοναχis τελιομενis αστραφτερis
πραγματικοτητας

απο-δο σας-βλεπουμε (ακομ κι-αν δεν το-ξερουμε) κε γινο-
μαστε εις,

ισαστε τα-προσοπα-μας αφτις τις-αστιας ζοis (σοφια, αξεπε-
ραστη πραγματικοτητα, ζοi, αφο — τράλαλά θλακα λα)
εφτιχος, δεν μιαστε, μιαστε

μιεστε κορι-μου αγορι-μου χαϊδεμένο μου μιεσας ιστεμε
λα λάλαλα

ΛΑΑΑΑ ΑαααΑΑ

Πεδια - μου

δε γινετε τιποτα αλο απο το-δικο-σας το εις το αφο το λά-
λαλα

ενα σιμπαν με μια καθαροκομενι ιστορια κε χιλια μιρια ανθρο-
πους ορισμενους, ολα τουμπα

περασσε παρακαλο κιρ-γιε κιρα-κορι μανουλα-μου μανα-μου
μάνια-μου ματια-μου

απο-δο νε να: φιλο ξιλο μιλο λιλο, λιλα λα ΛΑ

περασσε κε κιταξτε

ολα πεδικα

(γριγορα γριγορα κιριοι κιριες δεσπινιδες μουντζουριδες μασκα-
ραδες, κεραταδες, θλακες, γριγορα, τα-πεδια!, ιρθανε τα-
πεδια, ιρθε το-πεδι, το-πεδι-σου, θγαλ-τη-γλικά λικά
τις-ψιχis-σου κε καν-τα ολα ετσι, το ΠΕΔΙ σου ΣΟΥ,
σουτ! ΑΚΟΥ Ακου ακου....)

ΠΕΔΙΑ ΜΟΥ

εξισα πολι (πλατος θαθος παθος ιφος γιφος) ζο πολι, μα για-σας
απο-σας με-σας εσας. Τορα γδinoμε να σας ακουμπισο. καλι-
μερα

πεδια-μου ελ-αγαπι-μου Η ΜΙΑ παμε ορεο
καραβι ο-κοσμιος

ΠΑΜΕ ΠΕΔΙΑ